

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Epistole Karoli

Virulus, Carolus

[Köln], 5. XII. 1486

Responsio negatiua ad predicta[m]

urn:nbn:de:hbz:5:1-33197

Epistole.

Salutē qua intimiorē nec vsq; / nec vnq; pēna depinxit. in-
tegerim⁹ ille amor (aice sincero corde dilecte) in tua qndā
mora mecū det⁹. quē i te gessi tpe lōgo. quē nulla res q; p⁹
tua puocauit. his pcibus meis primā spē dedit. primā at q
te p clarissima prudētia tua facile ponderatur exstimo / q;
iusta / necessariaq; rō me ad supplicandū induxit. Māda-
to illustrissimi pncipis nostri cogor (vt abasiator) regē: po-
lonie accedere. me q; itineri ante tridnū accigere. Quo nī
hil mihi supest tēporis / vt de eqs / vestibus / alijsq; reqs
vtcūq; mihi possim pspicere. Un decreui ad amicoꝝ opē cō-
fugere. eosq; pcibus iā meis onerare. ad qd me cōpellit ne-
cessitas / nō natura. Illo em sp singulari fato extiti. vt mea
libentius i amicos trāsfuderī. q; quicq; ab eis exhausserim.
Te igit p veteri amicitia rogo / duos mihi ex eqs tuis for-
tes z celeres venu / l' cōmodato dimittas. decreto tuo stabo
facturus qd ipē iusseris. Honor. iā meus casurus ē / nisi tu
is huēris fultus sit. Si igit qd est / qd vnq; apud te mag-
no studio cōtenderi. nūc nūc vehemētius supplico / in hac i-
opina necessitate mihi succurras. Qd itez atq; itez rogo.
nō quidē meritis meis / sed ex tua virtute sumpta fiducia.
Qd si fecer⁹ polliceor me fore / nō mō paratū. vez pcupidū
placere. obteperare. morē deniq; gerere tibi / si qn erit / q po-
tero tuis votis pplace. q nunq; me inuener⁹ facti fauorisq;
imeōrē. vale felix sb facto beigno / pteq; diues nūmis z
annis.
Responsio negatiua ad predicta
Abundā salutis affluentia. Accepi tuas lras. qruz tenorē
meōria habes. Sz vt plane loqr. te vno (vōne vir) nemo ē
in cōcedēdo vel pmittendo liberalior. in reddēdo autē nō
rursus cōtractior. Sepe a me petisti. petitaq; creberrime cō-
secutus es. sed beneficia q in te cōtuli / obliuione cōpensasti
que beneficioꝝ nouerca est. Vellez tibi esset postulatio rari-
or / vel meritoꝝ firmior / tenacioꝝq; memoria. Nilhil enī
iustius censeo / q; collata obseqa grata memoria cōpensari.
Scis q adhuc sponsor ego p te sim. nec redimere curauisti
eāq; etiā pecuniā / quā in egentia tua / ex facili manu mea
recepisti. clausa nūc cōtractaq; manu restituere differs tāq;
pcibus / tātisq; lris meis / te reqsitus. Tua em necessitas

magna/patulas meas aures reperit. sz egentia postea mihi
suborta ad reperendū me coartās nullū in aure tua foramē
inuenit. Solutōez p̄trahis. in longūqz reijcis. quā fore p̄
breuē p̄misisti. neqz curas fidez illā quā verbis tuis obtu
listi. iusta solutōe confirmare. Nō possuz igit̄ videre qd ali
ud verbis/qd nouis iā precibus tuis conaris. qz loco rez.
vmbra vel fumū vendere. q̄ potius verbis vt v̄eto qz vt re
rū signis vsus es. nosti em̄ quantū verboz pollicēdo p̄sum
pseris. 7 qz parua nunc p̄stas roborā verbis / qz si partioz
veritatīqz largioz fuisses. tue iā petitioni nō dessem. sz oīm
q̄ dicere volo. caput ē. non velle me vltiori ludificatōe cō
duci. Vale igit̄ diligēterqz cura / ne solutōez remozeris. qd
nisi feceris tecū in ius ibo. nec est q̄ secus suadeat. Tu tñ p̄
tua prudētia / qd optimū factū sit videbis.

Epistola iocosa speciosa sup̄ omissione scriptōis
Immensas largissimo corde salutes. Tu p̄ ceteris vir opti
me maxie nosti. q̄ in vrbe roma iā ip̄ cōsenui. vbi nihil mi
hi tēporis p̄erit vniqz / q̄ nō sollicit⁹ ego de te / deqz tuo sta
tu inquirere. Scripsi ad te lras multas / q̄ruqz paucissimas
vidi respōsiones meruisse. de q̄ non parū in mente p̄sternoz.
nescio si hunc defectū nuncioz fallacijs iustis adscripsero.
vel potius curis q̄ pectora huāna sic a memoria seiungūt q̄
patrē filij / fratrē fratres / amicū amici qñqz reddūt imme
mores. vel forte (qd oīm maxime vereor) tue dignitatis al
tutudo te magis a me reddidit alienū. nā priusqz leuaretis.
sepe scripsisti. sp̄ qz mea ad vota celerē pedē contulisti. Jam
autē infrigisti. nō aliter qz hibernis in alpinz niuib⁹ anno
sepultus iacuisse. Rogo igit̄ te q̄ tōz pore declinas vt vigi
lantia surgas. ageqz oracij consilio / dñ tua iaz nauis in al
to est. amicitiaz anchorā fige. ne mutata ret rosum te ferat
vnda. ego at̄ videro q̄ ibi anchora fnero q̄ te tanto amore te
nebo. vt abire nequeas. Sed ioco posthabito amice carissi
me / nihil oīno supest. qd mihi gratius acceptiusqz possis
efficere. qz q̄ creberrime scribas longiori mora reiecta / ita /
tūqz tuū mihi notifica / alia munera nō deponco. Satis em̄
valeo satisqz oñibus bonis plenus sum. si te vigere sciam
statū secundo in q̄ te seruet q̄ solus id potest. Ex vrbe roma